

UKA20/ 114

03.11.20.

Peter Olsen

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at anmode den amerikanske repræsentation om bistand til at søge de grønlandske mumier i Peabody museet ved Harvard University, tilbageført til Grønland.

(Medlem af Inatsisartut Doris J. Jensen, Siumut)

Inuit Ataqatigiit takker medlem af Inatsisartut Doris J. Jensen for et for vores land vigtigt forslag og vi har følgende bemærkninger til punktet.

Inuit Ataqatigiit anser Doris J. Jensens forslag som meget vigtigt og uundgåeligt, fordi det vedrører vores ærede forfædre og dermed vedrører vores arv som vi ønsker at værne om fordi den vedrører vores kultur.

Den omhandler de mumier der nu opbevares i Peabody museum under Harvard Universitet og handler om hjemtagelse af disse.

Forslaget omhandler om mumier som er blevet fjernet fra vores land og som man ønsker at disse returneres hertil og det kan man ikke være imod; Inuit Ataqatigiit ønsker at være med til at debattere og samarbejde om forslaget.

Inuit Ataqatigiit er ikke i tvivl om, at vi her taler om en kompliceret sag og som vi kræve ressourcer. Den skal gribes nøjsomt an af eksperter der finder løsninger på et godt grundlag; derfor, for at få nøje og god svar som baserer sig på konkret viden, har jeg på Inuit Ataqatigiits vegne ønsket at kultur, undervisnings- og forskningsudvalget henvendte sig til Nunatta Katersugaasivia for at tale om sagen; for at få at vide hvilken viden de har og hvad de mener om denne sag, således at vi kan træffe en beslutning efter omhyggelig sagsbehandling og træffe en god og realistisk beslutning om sagen.

Jeg er glad for at ønsket er blevet imødekommet; mandag den 19. oktober var vi på besøg hos Nunatta Katersugaasivia og havde et godt møde og diskussion som var givtig for begge parter.

Jeg kan kort ridse op hvad vi fik fra mødet og samtalen med Nunatta Katersugaasivia;

Nunatta Katersugaasivia har som mål at enhver genstand vi har arvet fra vores forfædre som befinder sig uden for vores land skal returneres hertil, det gælder også mumierne. Men det største problem og forhindring er, at vi ikke har nok opbevaringskapacitet.

I bestræbelse for at hjemtage disse kulturarv er det største problem den manglende opbevaringskapacitet; her i landet mangler vi opbevaringsrum med en bestemt temperatur og fugtighed. Det var den udmelding som Nunatta Katersugaasivia fremkom med.

Man har sågar skulle opbevare tingene på udstillingsmontre, fordi man ikke har opbevaringskapacitet, selv om disse genstande retteligt hørte til opbevaringsrum.

En masse skeletter og fossiler bliver opbevaret i Danmark, selv om disse hørte til her i landet, fordi vi ikke har nok opbevaringskapacitet.

Selv dinosaurerne som blev fundet i Østgrønland opbevares i Mønsklit, selv om vi kunne opbevare disse her i landet – altså hvis lige vi havde kapacitet til det.

Men det kan ikke lade sig gøre fordi vi ikke har passende og gode opbevaringsfaciliteter.

Det er både ærgerligt og beklageligt. For vores arv fra forfædrene og kulturarv samt vore bevaringsværdige genstande som findes i udlandet og som er blevet fjernet her fra landet bør afleveres tilbage.

Derfor er vi ellers meget enige med Doris J. Jensen og ønsker ellers at støtte hende, men virkeligheden og manglende opbevaringsfaciliteter i Nunatta Katersugaasivia fortæller os at dette for nuværende ikke kan lade sig gøre.

Det er både ærgerligt og beklageligt at dette mål ikke kan realiseres på grund af manglende opbevaringsfaciliteter.

Hvis vores arv fra vores forfædre og de mange bevaringsværdige genstande som findes uden for vores land kunne hjemtages, så ville vores land kunne få gavn af disse.

Hvis de dinosaurskeletter, mumier, fossiler fra vores land var her, så er en ting sikkert; nemlig at mange forskere vil rejse her til vores land for at studere dinosaurskeletter, mumier og fossiler; men andre lande har gavn af disse økonomisk. Disse kunne ellers gavne os økonomisk.

Ikke mindst kunne disse genstande gavne turismen; vi kan være sikre på, at vi kunne modtage flere turister som ønsker at komme til vores land for at se disse særlige genstande.

Vi kunne have gavn af disse på mange områder, altså hvis vi kunne hjemtage de genstande der for tiden befinder sig uden for landet; i uddannelsesinstitutionerne, på kulturen, forskningen og for turismen samt ikke mindst for vores økonomi.

Men dette kan desværre ikke lade sig gøre, fordi vi mangler opbevaringsfaciliteter. Det er ærgerligt og beklageligt. Derfor er det med tung sten i hjertet at vi ikke kan tilslutte os Doris J. Jensens forslag, fordi de faktiske forhold taler imod forslaget, hvorfor vi desværre må tilslutte os Naalakkersuisuts ændringsforslag.

Opgaven bliver så at styrke Nunatta Katersugaasia på alle måder og øge Nunatta Katersugaasivias opbevaringsfaciliteter. Tiden er inde til, at en passende og tidssvarende opbevaringsrum bliver opført.

Inuit Ataqatigiit strækker armene mod Naalakkersuisut og de andre partier og inviterer dem til at styrke Nunatta Katersugaasivia og til at sikrer passende opbevaringsfaciliteter til Nunatta Katersugaasivia.

Vi ønsker at takke Doris J. Jensen for et interessant og særdeles vigtigt forslag, og kort sagt må vi desværre afvise forslaget, selv om vi støtter forslagets intentioner, og vi må tilslutte os Naalakkersuisuts ændringsforslag og henviser forslaget til nøje behandling i Kultur, undervisnings, forsknings- og kirkeudvalget.

Tak

Peter Olsen
Inuit Ataqatigiit